

Der har været et par ordførere her i debatten i dag, der har undret sig lidt over, hvad CD render rundt og laver, og jeg vil godt her i starten slå fast, at vores holdning til folkestyret, vores holdning til Folketinget, såmænd er, at man, når man går til valg, siger hvilken regering man vil have. Sidste gang lagde vi ikke skjul på, at vi ønskede en borgerlig regering. Vi fik den så ikke. Færøerne afgjorde noget andet. Derfor skal man da ikke melde sig ud af dansk politik, derfor skal man da ikke sige, at nu er det umuligt at have med at gøre, og hvad ved jeg. Naturligvis er det ethvert partis ansvar over for dets vælgere at forsøge at få så mange resultater i den retning, som man under valgkampen og også i sin generelle politik ønsker. Derfor er der ikke noget at sige til, at ethvert parti prøver at prioritere nogle områder, og de områder kæmper det så for under en finanslovforhandling.

I år viste det sig altså, at den dagsorden, som CD var med til at sætte, faktisk havde ganske stor gennemslagskraft, bl.a. fordi der var nogle fælles interesser mellem SF og CD, nogle fælles interesser, der jo så tvang regeringen til, fordi den nærmest var omklamret, at følge en retning, som den måske ikke helt ville, men heller ikke havde voldsomt meget imod. Og sådan er det vel. Vi skal jo også stå ansigt til ansigt med vores vælgere og sige, hvad vi så fik ud af det.

Der må jeg sige, at i de mange forlig, der nu er indgået omkring finansloven – der er jo ikke ét stort forlig, der er mange forlig – er der mange resultater, som CD bestemt hilser med glæde. Ja, vi benyttede os faktisk for nogle aftener siden af en lille huskeliste og sad og hakkede af, hvordan det nu var, vi havde sagt dér og dér, og jeg vil nok sige, at hvis jeg kunne få lige så mange rigtige i tips, så ville jeg blive rig, for rent faktisk var der om ikke 13 rigtige så ganske tæt på.

Vi er glade for et politiforlig. Vi er glade for servicejobbene. Vi er glade for forsøgspuljen på folkeskolen. Vi er glade for de diskussioner, der er om de store investeringer. Vi er glade for adskillige af de kulturforslag, der ligger, for bevarelse af landbrugets vikar- og konsulentordning, for den styrkede indsats over for de udsatte grupper. Vi er glade for kampen mod erhvervslivets administrative bøvl. Vi er glade for, at vi nu endelig får kød på forslaget om, at virksomheder, som lever op til miljølovgivning osv., ikke skal undersøges i én uendelighed, men ved stikprøver skal det kontrolleres, at de stadig er i eliten. Vi er glade for, at beskæringen

af hjemmeservice blev bremsset, og vi er glade for, at der også kom nogle trafikinvesteringer i motorvejene, som ellers var blevet glemt.

Resultatmæssigt har CD intet at skamme sig over.

Jeg har jo set i pressen, at finanslovaftalerne samlet er blevet kaldt et rødspætteforlig eller et ræverødt forlig, ja, den konservative leder, hr. Bendt Bendtsen, påstod i dagene efter, at finanslovaftalerne var indgået, at CD i dag ligger til venstre for Socialdemokratiet. Jeg ved ikke, om hr. Bendt Bendtsens farvesans er blevet for dårlig, eller om rødt ikke har den valør, som rødt havde i gamle dage, men jeg må nu nok sige, at hvis CD er blevet en del af det røde Danmark, så er det unægtelig gået tilbage for det røde Danmark. Der er ikke så meget tilbage af den røde farves klarhed i de aftaler, der ligger her. Hold nu lige lidt igen.

Når man nu kalder det den ræverøde finanslov, så er sandheden jo den, at finansloven omfatter omkring 400 mia. kr. De cirka 395 mia. kr. er partierne enige om: Her har Venstre og De Konservative ikke nogen problemer. De synes jo også, det er udmærkede forslag, der ligger, og udmærkede bevillinger, der ligger. Jeg har ikke hørt, at Venstre eller De Konservative sådan lige vil lave om på 100 eller 200 mia. kr., nej, de 395 mia. kr. er man enig om. Og det skulle kaldes rødt!

Af de tilbageværende er der jo så et politiforlig, der er et arbejdsmarkedsforlig, der er et aktiveringsforlig, der er sundhed, der er satspulje, der er kultur, hvor Venstre eller De Konservative eller begge jo også er med. Det vil sige, vi kommer meget, meget tæt på, at det beløb, der er for den samlede finanslov, i virkeligheden er omfattet af regeringspartierne, V, K og også SF.

At kalde det en ræverød finanslov er da i hvert fald at bruge en falsk varebetegnelse om den lov. Det ganske lille beløb, der så er tilbage, hænger V og K så deres hat på. Der er knagen, man hænger hatten på, men i virkeligheden kan man ikke engang have en solhat på den knage, den kan simpelt hen ikke bære. Der er ingen rød finanslov.

Hvad er det så, vi finder i den der ræverøde finanslov? Ja, vi finder jo altså et politiforlig, der er bedre end det forlig, som V og K stod og råbte hurra for hos justitsministeren. Den sidste forhandling førte rent faktisk til flere politibetjente end det, V og K med tak havde sagt ja til. Det var jo ikke politiforligets indhold, V og K sagde nej til, det var finansieringsdiskussionen.